

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 44937-04-15 בלוך נ' מרגלית

בפני כבוד השופטת ישראלה קראי-גירון

המערערת טליה בלוך ת.ז.

נגד

המשיב אליעזר משה מרגלית ת.ז.

חקיקה שאוזכרה:

[תקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984: סע' 477, 500, 500 \(2\), \(4\), \(5\), \(7\), 503 א', בפרק לב](#)

פסק דין

מבוא

1. זהו ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט אמיר סלאמה) מיום 2.3.2015 בתיק 54155-11-14 (להלן: "פסק הדין").
2. בפסק הדין התקבל ערעור המשיב (להלן: "מר מרגלית") כנגד המערערת כאן (להלן: "גב' בלוך") על החלטת כב' הרשם שמעון רומי מיום 11.11.2014. בהחלטת הרשם נדחתה בקשת מר מרגלית למתן פסק דין בהעדר הגנה המקבל תביעה שהגיש כנגד גב' בלוך בתא"מ [16233-03-14](#) (להלן: "תביעת מר מרגלית").
בתביעת מר מרגלית נתבעה גב' בלוך לשלם למר מרגלית כספים בגין עבודות שביצע בנכס הנמצא בבעלות גב' בלוך ברחוב גבעת דאונס 37 חיפה.
3. עסקינן אפוא בערעור שני הנסוב סביב שאלות פרשנות [תקנות 500](#) ו- [503 א'](#) לתקנות סדר [הדין האזרחי](#) התשמ"ד – 1984 (להלן: "התקנות").
בתמצית הסוגיה הטעונה ליבון בין הצדדים הינה האם תובע יכול להמציא לתושב חוץ (גב' בלוך) כתב תביעה באחת הדרכים הקבועות [בפרק ל"ב](#) (סימן א') לתקנות ואינו חייב לעתור קודם לכן להיתר המצאה לחו"ל על פי [תקנה 500](#), זאת לאור החידוש בתקנה [503 א'](#) לתקנות. עוד יש לדון בשאלה אם אכן רשאי תובע לעשות כן, אילו דרכים עומדות בפני תושב חו"ל לכפר בסמכות בית המשפט הישראלי לדון בעניינו.

4. מכיוון שמדובר בסוגיה עקרונית אשר טרם נדונה ובפרשנות תקנה [503 א'](#) לתקנות אדון בטענות הצדדים לגופן למרות טענותיו שובות הלב של ב"כ מר מרגלית באשר לדרך הפרוצדוראלית השגויה שנקט ב"כ גבי בלוך כדי להביא טענותיו לבית משפט זה. הכל כאמור בסעיפים 4-9 לעיקרי טיעון ב"כ מרגלית. אכן ספק בעיני האם לא היה מקום בנסיבות המקרה לחייב גבי בלוך להגיש בקשת רשות ערעור משום שטענותיה כאן מהוות ערעור שני וכן פסק הדין עליו מערערת גבי בלוך אינו פסק דין סופי בהליך בין מר מרגלית וגבי בלוך ופסק דין זה לא איחד בתוכו תוצאות ההליך העיקרי. זאת משום שלאחר מתן פסק הדין מושא הדיון לפני ניתנה לגבי בלוך הזדמנות נוספת להתגונן בפני התביעה שהוגשה נגדה ורק לאחר שזו בחרה לא לעשות כן ניתן נגדה פסק דין סופי בהעדר הגנה המקבל תביעת מר מרגלית נגדה. על פסק דין זה לא הוגש ערעור או בקשת רשות ערעור במסגרת הליך זה.

5. כאמור למרות טענות פרוצדוראליות שובות לב אלו של ב"כ מר מרגלית אדון גם בטענות הצדדים לגוף העניין. לטעמי לאור התוצאה אליה הגעתי לפיה דין הערעור עצמו להידחות משום שאין ממש בטענות גבי בלוך, לא יגרם נזק של ממש למר מרגלית משדנתי בעניין לגופו למרות טענותיו הפרוצדוראליות המקדמיות.

העובדות

6. אלו העובדות הרלוונטיות שמרביתן אינן שנויות במחלוקת בין הצדדים:
- I גבי בלוך הינה תושבת חוץ המתגוררת דרך קבע בצרפת. כמו כן היא בעלת נכס ברחוב גבעת דאונס בחיפה.
 - II מר מרגלית ביצע עבודות בנכס זה.
 - III מר מרגלית הגיש תביעה לתשלום שכרו עבור ביצוע עבודות בנכס נגד גבי בלוך.
 - IV גבי בלוך שהתה בישראל ללא קשר להתדיינות המשפטית בעניינה ובמסגרת זו הומצאה לה כדין תביעת מר מרגלית נגדה. זאת בהמצאה שבוצעה על פי [פרק ל"ב](#) לתקנות קרי המצאה לידיה של גבי בלוך שעה ששהתה בנכס.
 - V גבי בלוך עצמה יזמה הליכים משפטיים בישראל כנגד מר מרגלית כדי למנוע ממנו האפשרות להיכנס לנכס שבבעלותה או להתקרב אליה וזאת לאחר שנוכחה בניסיונותיו לבצע המצאת כתב התביעה לידיה על פי [פרק ל"ב](#) לתקנות. גבי בלוך עשתה כן במסגרת הליך למתן צו על פי חוק ומניעת הטרדה מאיימת בתיק 50396-06-14.
 - VI לטענת גבי בלוך לא ניתן להמציא כתב תביעה לתושב חוץ בהתאם [לפרק ל"ב](#) לתקנות והמצאה כזו אינה המצאה כדין ומהווה עקיפה שלא כדין של חובת תובע לעתור לפי [500 לתקנות](#). בשל הנחתה זו בחרה גבי בלוך שלא להתגונן בפני התביעה שהוגשה נגדה ואשר אין כוחה, עו"ד אבני.

VII	משלא הוגש כתב הגנה בתביעת מר מרגלית זה עתר לקבלת פסק דין בהעדר הגנה בתביעה. בקשתו נדחתה על ידי כב' הרשם רומי בתיק תא"מ 16233-03-11 . ערעור החלטת כב' הרשם רומי התקבל בפסק הדין מושא החלטה זו.	על
	בפסק הדין הנ"ל ניתנה שהות נוספת לגבי בלוך להתגונן בפני התביעה לאחר שנקבע כי התביעה הומצאה כדין לגבי בלוך. בפסק הדין נקבע כי היה וכתב ההגנה לא יוגש עד יום 12.4.2015 יהיה זכאי מר מרגלית לקבל פסק דין בהעדר הגנה. משלא הוגש כתב הגנה ניתן ביום 13.4.2015 פסק דין המחייב גבי בלוך לשלם למר מרגלית הסכומים האמורים בו. יצוין כי בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין מושא ערעור זה	הבקשה התקבלה
	ופסק הדין בתיק 16233-03-11 הוגשה רק ביום 29.4.2015. בהחלטת כב' השופטת עדי חן ברק מיום 19.5.2015 רק בשל דין שניתן בהעדר הגנה ובהתחשב במועד הקרוב שנקבע לדיון לא נידונו סיכויי הערעור.	העובדה שמדובר בפסק בערעור. בהחלטה זו

פסק הדין מושא הערעור

.7	בית המשפט קבע בפסק דינו כי:	
I	ניתן להכיר בהמצאה שבוצעה לתושב חוץ גם אם זו בוצעה מבלי לבקש ולבצע האמור בתקנה 500 לתקנות.	ההליך
II	קבלת היתר המצאה לחו"ל על פי תקנה 500 לתקנות אינו תנאי הכרחי להמצאה של התביעה ואינו תנאי הכרחי שבית המשפט הישראלי ירכוש סמכות להביא זר לדין בישראל ולדון בעניינו. הכל כאמור בפסיקה מפורשת שניתנה בעניין למשל: רע"א 39/89 general electric crop נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ , פסק דין מיום 16.2.89, מב (4) 762.	כדין תושב
פסק	רע"א 3238/10 צוף נ' קווי אשראי לישראל שירותים פיננסיים משלימים בע"מ , דין מיום 16.9.2010.	
III	במקרה דנן בוצעה המצאה כדין לגבי בלוך עצמה ולבא כוחה, עו"ד אבני הכל בתקנה 477 לתקנות.	כנדרש
IV	תקנה 503 א' לתקנות לא שינתה המצב המשפטי לפיו המצאה לפי פרק ל"ב (סימן א') לתקנות יכולה להיחשב המצאה כדין גם לתושב חוץ ללא צורך בהיתר המצאה לחו"ל. התקנה לא נועדה לבטל מצב קודם אלא חלה על מקרים בהם ניתן היתר המצאה לפי תקנה 500 . זאת על פי לשון התקנה ועל פי מיקומה 500 . התקנה כן מעניקה לנתבע, תושב חוץ שהומצא לו כתב טענות "חסיונות" אם ברצונו להתייצב לדיונים רק כדי לכפור בסמכות לבקש ביטול ההמצאה. זאת בשל החשש מפני אפשרות כי בזמן נתבע כזה יומצא לו או לבא כוחו שמונה רק כדי לכפור בסמכות לבטל ההמצאה, כתב התביעה פעם נוספת על פי פרק ל"ב לתקנות.	"הגיאוגרפי" בתקנות עלפי תקנה 500 הבינלאומית או שהותו בישראל של הבינלאומית או

- V ביצוע המצאה על פי [פרק ל"ב](#) לתקנות, כפי שנעשה במקרה דנן לא מעניק לבית המשפט הישראלי סמכות בינלאומית, אלא קובע כי בית המשפט הישראלי סמכות פרסונאלית נגד נתבע הנמצא בישראל. קנה
- VI במקרה דנן לא התנהלה גב' בלוך בתום לב ולא קיימה החובה לפיה זכויות לרבות זכויות דיוניות יש לממש בתום לב הכל כאמור בסעיף 20 לפסק הדין. בית המשפט סבר שמסקנתו מוצדקת גם לאור התנהלות המשיבה קרי מטעמי צדק והגינות דיונית.

טענות הצדדים

8. לפני שאדון בפרוטרוט בטענות הצדדים אציין כי ב"כ המערער כלל לא השיג כנגד, ולא התמודד עם קביעת בית המשפט קמא בסעיף 20 לפסק דינו לעניין התנהלות המשיבה בחוסר תום לב וקביעתו כי דבר זה מצדיק לכשעצמו קביעותיו. די היה בכך כדי לדחות הערעור משום שלטעמי צודק בית המשפט בקביעותיו. זאת בהתחשב בכך שגב' בלוך הינה בעלת נכס בישראל, שהתה בישראל פרקי זמן ללא קשר להליכים משפטיים ובמהלכם הומצא לה כדין על פי [פרק ל"ב](#) לתקנות כתב בית דין והיא בחרה שלא להתגונן בפניו. גב' בלוך נקטה בעצמה הליכים בבית המשפט הישראלי שעה שהיא עצמה כופרת בסמכותו, מינתה עו"ד לייצגה ללא הגבלה, ולא ניצלה שהות נוספת שנתן לה בית המשפט קמא להתגונן בפני התביעה. טענות גב' בלוך כעת הינן עמידה שלא בתום לב על זכויות דיוניות. דבר לא היה נפגע מזכויות גב' בלוך לו זו הייתה פועלת בתביעה שהוגשה נגדה, מגישה בקשה לסילוק על הסף ובמסגרת זו טוענת כל טענותיה בנוגע למסירה שבוצעה לה, בנוגע לסמכותו הבינלאומית של בית המשפט קמא ובנוגע ל"פורום לא נאות" ובכך הייתה מאפשרת דיון ענייני בטענותיה.
- עניין זה נכון גם כשבדקים את [תקנה 500](#) לתקנות. לאור האמור בסעיף [500 \(2\)](#), [\(4\)](#), [\(5\)](#), [\(7\)](#) בית המשפט הישראלי היה נעתר ממילא, לדעתי, לבקשה להמצאת כתב בית הדין מחוץ לתחום.
- עסקינן אפוא בהימשכות הליכים עקרה שמטרתה שימוש בטענות פרוצדוראליות כדי למנוע דיון לגופו של עניין ואין להסכין עם התנהלות זו.
- אשר על כן בהעדר השגה על הקביעה של בית המשפט קמא כי גב' בלוך נהגה שלא בתום לב בשימוש בזכויות דיוניות כמתואר בסעיף 20 לפסק הדין דין הערעור להידחות.

9. מעבר לנדרש אדון גם בשאר טענות הצדדים ואלו הן:

א. טענות גב' בלוך:

- I תקנה [503 א'](#) או לתקנות שינתה המצב הנוהג בישראל בכל הקשור להמצאת כתב בית דין לנתבע שהוא תושב זר ולא ניתן לבצע מעתה ואילך לנתבע כזה המצאת כתבי בית דין שלא באמצעות [תקנה 500](#) לתקנות ומבלי שהתובע עתר וקיבל היתר המצאה לחו"ל.

- II כל פרשנות אחרת של תקנה [503 א'](#) מותירה נתבע זה, הכופר בסמכותו הבינלאומית של בית המשפט הישראלי, ללא סעד או אכסניה מתאימה להעלאת טענותיו בנוגע לסמכות בינלאומית.
- III כמו כן כל פרשנות אחרת מאפשרת עקיפה שלא כדין של הנדרש [בתקנה 500 לתקנות](#) לצורך המצאת כתב בית דין.
- IV תקנה [503 א'](#) לתקנות נועדה לבטל המקריות והאפליה בין נתבע תושב זר שבמקרה "נתפס" בישראל ובין זה שלא הומצא לו כתב בית דין על פי [פרק ל"ב](#) לתקנות ונועדה לאפשר דיון של ממש וללא חשש בכל מקרה בו קיימת כפירה בסמכותו הבינלאומית של בית המשפט הישראלי.
- V פרשנות בית המשפט קמא לפיה תקנה [503 א'](#) חלה רק מקום בו בוצעה המצאה לפי [סעיף 500](#) אינה מעוגנת בלשון התקנה, תכליתה, וכותרת התקנה.
- VI פרשנות בית המשפט קמא מונעת דיון של ממש בכפירת המערערת בסמכותו הבינלאומית של בית המשפט הישראלי.
- VII בדיון לפני טען ב"כ גב' בלוך בנוסף כי לו התקבל פרשנותו ללשון התקנה [503 א'](#) יבוטל פסק הדין ותבוצע המצאה על פי [תקנה 500](#) אין מניעה לגב' בלוך להתגונן לפני התביעה. בדיון הודה ב"כ גב' בלוך כי היא עצמה הגישה תביעה בישראל.
- ב. תשובת ב"כ מר מרגלית (לגוף העניין)
- I המשיבה עושה שימוש שלא בתום לב בזכויות דיוניות.
- II המשיבה קיבלה כתבי דין בהמצאה כדין משום ששהתה בישראל לא לצורכי התביעה דן אלא היא בעלת נכס בישראל, עסוקה בבנייתו ומנהלת הליכי משפט אחרים בישראל.
- III הפרשנות הנכונה של תקנה [503 א'](#) לתקנות הינה כי היא נועדה לאפשר לנתבע לישראל ושוהה בישראל רק לצורך תובענה בהליך שבו הוא כפר בסמכות של בית המשפט הישראלי או ביקש לבטל המצאה מחוץ לתחום להתגונן או חשש שמא בתקופה זו בה הוא נמצא בישראל ימסרו לו כתבי בית דין [ל"ב](#) לתקנות. מלשון התקנה עצמה לומדים כי זו שמרה על האפשרות לבצע המצאת כתב בית דין גם לנתבע תושב חוץ על פי [פרק ל"ב](#) לתקנות.
- IV גב' בלוך לא עשתה כל ניסיון לכפור בסמכות בינלאומית של בית משפט זה ולא ניצלה לצורך כך ארכה שניתנה לה להגיש כתב הגנה או כל בקשה אחרת. זאת למרות שבית המשפט קמא בהחלטתו מושא הליך העניק לה אפשרות נוספת לעשות כן ותוך זלזול בהוראותיו היא בחרה שלא לעשות כן.

דיון ומסקנה

10. לאחר שעיינתי בכל החומר הרלוונטי אני סבורה כי פסק הדין של בית המשפט קמא בדיון יסודו ודין הערעור להידחות.

אני סבורה כי צודק ב"כ מר מרגלית בטענותיו הפרוצדוראליות לעניין טיב ההליך שהוגש לפני ודי היה בכך כדי לדחות הערעור. כן אני סבורה כי משלא הועלתה כל טענה בערעור באשר לקביעת בית משפט קמא בנוגע לשימוש שלא כדין של גב' בלוך בזכויות דיוניות די היה בכך גם כדי לאשר פסק דינו של בית המשפט קמא ולדחות הערעור.

לגוף העניין אני סבורה כי אין ממש בפרשנות ב"כ גב' בלוך באשר לתקנה [503 א'](#) לתקנות וזו נועדה למצב שונה לגמרי מזה שנוצר בעניינה של החייבת. במקרה דנן שהתה גב' בלוך בישראל שלא לצורכי התובענה ובמסגרת זו הומצאו לה כתבי בית דין כדין והיה עליה להתגונן בפני התביעה. במסגרת זו הייתה יכולה גב' בלוך להגיש כל בקשה מקדמית (למשל סילוק על הסף) או להגיש כתב הגנה ובמסגרתו לטעון כל טענה גם לעניין כפירה בסמכות או לעניין פורום לא נאות. משבחרה גב' בלוך שלא לעשות כן ואפילו בניגוד להוראות בית המשפט קמא, שהעניק לה, לצורך כך, שהות נוספת, אין לה אלא להלין על עצמה, כאשר מצאה עצמה כעת עומדת מול פסק דין שניתן נגדה בהעדר הגנה ועליה לכבדו.

גם לגוף העניין אציין כי כלל לא ברור כי גב' בלוך כפרה בסמכות הבינלאומית של בית משפט זה, מתי ומדוע. זאת במיוחד כאשר בדיקת החלופות האמורות [בתקנה 500](#) לתקנות מלמדת כי קיימת יותר מחלופה אחת במקרה דנן בגינה היה זוכה מר מרגלית בהיתר המצאה לחו"ל לו נדרש היה לכך, ולא היה מבצע המצאה כדין לגב' בלוך שעה שזו שהתה בישראל שלא לצרכי התובענה נשוא הליך זה.

11. אין מחלוקת בין הצדדים כי עובר לחקיקת תקנה [503 א'](#) לתקנות ניתן היה לבצע המצאה כדין גם כנגד תושב זר על פי [פרק ל"ב](#) לתקנות היה וזה נמצא בישראל. אפשרות זו נשמרת גם היום. תקנה [503 א'](#) לתקנות מבקשת למנוע ביצוע אפשרי של המצאה כזו לתושב חו"ל הנמצא בישראל וזאת רק מקום בו המצאתו בישראל הינה [רק](#) לצורך כפירה בסמכותו של בית המשפט הישראלי או לצורך בקשה לבטל היתר המצאה לחו"ל. שתי אפשרויות אלו אינן חלות בענייננו. ההמצאה לגב' בלוך, ובכך אין מחלוקת, בוצעה כדין שעה שזו נמצאה בישראל שלא לצרכי התובענה שהוגשה נגדה, ללא קשר אליה ושעה שזו בעלת נכס בישראל, עסוקה בבנייתו ומנהלת הליך אחר בישראל הקשור בבניית הנכס נגד נתבע אחר. אין טענה שגב' בלוך התייצבה בישראל רק כדי לכפר בסמכותו הבינלאומית של בית המשפט הישראלי או כדי להגיש בקשה לבטל היתר המצאה לחו"ל בעניינה ורק אז בוצעה לה המצאת כתבי בית דין. שהרי במקרה דנן בוצעה המצאה כדין קודם לכן ובא כוחה של גב' בלוך עו"ד אבני יצגה קודם לכן ללא קשר לתובענת מר מרגלית. משכך תקנה [503 א'](#) לתקנות כלל אינה רלוונטית לגב' בלוך.

12. לדעתי אין כל ממש בפרשנות גב' בלוך לתקנה [503 א'](#) לתקנות. זו לא באה לשנות סדרי בראשית ולבטל אפשרות לבצע המצאה כדין לנתבע תושב זר שעה שהוא מצוי בישראל. המצאה כזו, לו מבוצעת שעה שנתבע זר שוהה בישראל, שלא לצרכי התובענה העתידית להתנהל נגדו, אינה מקרית. היא מבוצעת כדין כנגד נתבע השוהה בישראל (במקרה דנן בעל נכס בישראל המנהל הליכים אחרים בישראל) ובדרך זו קונה בית המשפט הישראלי סמכות כלפיו שהרי מבחירה חופשית ולצרכי ענייניו הוא שוהה בישראל.

13. אשר לטענה כי מנתבע זר כזה שנגדו בוצעה המצאה כדין של כתבי בית דין שלא באמצעות [תקנה 500](#) לתקנות נשללת האפשרות לכפר בסמכות בינלאומית של בית המשפט הישראלי. בטענה זו אין ממש.
- זכאי נתבע תושב זר כזה להגיש כל בקשה במסגרת ההליך המנוהל נגדו ובמסגרתה כמו גם במסגרת כתב הגנה שיוגש להעלות בהזדמנות הראשונה כל טענה גם בנוגע להיות בית המשפט הישראלי פורום לא נאות ובית המשפט ידון בכך. כשם שעל פי הסיפא של תקנה [503 א'](#) כל פעולה של עורך דין של נתבע זה בעניינו דנה תקנה [503 א'](#) לא תחשב ויתור על טענה בדבר כפירה בסמכות בינלאומית של בית המשפט הישראלי, כך לו כן הייתה מגישה גב' בלוך בקשה מקדמית או כתב הגנה פעולות אלו לא היו נחשבות ויתור על זכות או טענה העומדת לה. לטעמי מתן אפשרות לנתבע זר, שכן בחר להיות בישראל ולנהל עסקים או לבנות נכס להתחמק מניהול תביעה נגדו שהומצאה אליו כדין תוך בחירה להתעלם מהוראות בית המשפט קמא היא בלתי סבירה. מדובר בנטילת סיכון מצד נתבע זר כזה שאם מתממש אין לו אלא להלין על עצמו.
14. תקנה [503 א'](#) לתקנות נועדה למנוע מתובע לנהוג שלא כדין כנגד נתבע תושב זר אם זה הגיע לישראל כדי לכפור בסמכותו הבינלאומית של בית המשפט הישראלי ולהגיש בקשה לביטול היתר המצאה ואז לנצל הזדמנות זו ולהמציא לו כתבי בית דין.
- גב' בלוך אינה מתאימה להגדרה זו ואינה נופלת בגדר הנסיבות המתוארות בתקנה [503 א'](#) ולפיכך צדק בית המשפט קמא בקביעותיו בנושא.
15. אזכיר, במועד ביצוע המצאה כדין של כתבי בית דין לגב' בלוך על פי [פרק ל"ב](#) לתקנות זו לא כפרה בסמכות בינלאומית של בית המשפט הישראלי וכך גם לא התנהלה או פעלה במשך שהותה בישראל. קיימת מחלוקת אם גב' בלוך כפרה בסמכות זו במהלך ניהול ההליך נגדה לפני ומשכך גם החלופה הראשונה האמורה בתקנה [503 א'](#) אינה חלה בעניינה. הפרשנות לפיה מילותיה הראשונות של התקנה ([503 א'](#)) קרי המילים "כפר הנתבע בסמכותו הבינלאומית של בית המשפט" מאיינות ומבטלות אפשרות קיימת קודמת לבצע המצאה לנתבע זר שנמצא בישראל ללא קשר להליכים נגדו אינה סבירה ואינה נכונה.

סיכום

16. לאור כל האמור לעיל דין הערעור להידחות. המערערת תשלם הוצאות ההליך בסך 7,500 ₪ אין בפני ערעור על פסק הדין שניתן כנגד גב' בלוך בהעדר הגנה ובשל כך הועלו טענותיו הצודקות של ב"כ מר מרגלית באשר לטיב ההליך שנקט לפני ולפיכך איני דנה בטענות אפשרות לביטול פסק הדין שניתן בהעדר הגנה.
- אציין רק כי בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין של בית המשפט קמא הוגשה רק לאחר שניתן פסק דין כזה וגם זה ניתן לאחר שארכה שניתנה לגב' בלוך להתגונן בפני התביעה נגדה לא נוצלה והיא לא טרחה להגיש בתוך מועד זה כל בקשה לעיכוב ביצוע. בקשה כזו אפשר והייתה מונעת מתן פסק דין בהעדר הגנה נגדה.

עוד אציין כי הצעות שהועלו במסגרת דיון לא פורמלי שנוהל עם הצדדים במסגרת הליך זה יכלו למנוע מצב בו בסופו של יום יוותר על כנו פסק דין שניתן כנגד גב' בלוך בהעדר הגנה למרות טענותיה כי יש לה הגנה טובה כנגד התביעה לגופא. הצעות לא התקבלו ובשל כך נאלץ בית המשפט לתת פסק דין זה במסגרתו עליו לדון מבחינה משפטית בטענות הצדדים והוא אינו יכול עוד ללא הסכמת הצדדים לשוב להצעות הפשרה שהוצעו. צווים זמניים שניתנו במסגרת הליך זה לרבות צו עיכוב הליכים בטלים. ניתן היום, כ"ב אלול תשע"ה, 06 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.